

Can Xesc

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Xesc. Clot del Tufau. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al conjunt de masos del Clot del Tufau

Coordenades:

Latitud: 41.66168
Longitud: 1.83151
UTM Est (X): 402717
UTM Nord (Y): 4612874

Classificació

Número de fitxa 08262-54
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00018
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dl., 30/08/2004 - 02:00

Descripció

És una casa d'estructura senzilla, de planta quasi quadrada, amb planta baixa i pis, teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a migdia. L'interior de la casa no té volta. Té dos coberts afegits a cada costat que ara formen part de l'estructura de la casa. El de la dreta és una antiga

pallissa i el de l'esquerra forma una volta a la planta baixa ja que hi donava la caixa de la única tina que es troba adossada a la casa per la cantonada nord-oest. Davant la casa hi ha una altra estructura suportada sobre una volta que possiblement sigui una altra tina. La casa cal Monclar era antigament les corts de cal Xesc.

Observacions:

Té una tina.

Història

Cal Xesc es troba a un petit nucli format per varies masies: cal General, cal Xesc, cal Monclar, cal Josepó, cal Mestre, cal Papa, cal Tinet i cal Fiter, situades al Clot del Tufau. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. El nom li ve del mas Tufau que hi havia al Pla de Sant Llorenç. Les masies del Clot del Tufau depenen parroquialment de Castellgalí, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. La majoria eren cases de parcers que treballaven per cal Fiter, el mas més important, i que al 1865 comptava amb 22 parcers (AMSVC, Amillament).

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

